

דברי חכמה

"אדם בונה את ביתו ואת חצרו

על פי תבנית אישיותו

או שאדם בונה את ביתו ואת חצרו

על פי דמות חלומותיו ומשאות נפשו "

עמוס עוז

גיליון מס' 2629 ג' אב תש"פ * 24 ביולי 2020

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

חברי ותושבי קיבוץ כפר הנשיא היקרים!

בתחילת חודש יולי סיימנו את המחזור ה- 11 של המכינה הקדם הצבאית השוכנת דרך קבע בקיבוץ.

סיימו את השנה 53 חניכים שלאורך השנה לקחו חלק פעיל בחגים, בפעילויות ובהתנדבויות עם הגיל הרך והגיל השלישי ובעיקר ראו בקיבוץ ובתושביו בית חם ואוהב למשך תקופת המכינה שלהם.

זו הזדמנות נהדרת להודות לכל מי שסייע ותרם, לקח חלק פעיל באימוץ, בהרצאות ובשיחות עם החניכים.

אתגר הקורונה לא פסח עלינו כמכינה, ובמהלך השנה נאלצנו לקטוע את השגרה ולהיות במשך חודש וחצי מחוץ לקיבוץ. הזדמנות נוספת להודות לקיבוץ על אורח הרוח והסבלנות שאפשרה לנו לחזור לשגרה ולהצליח לסיים את השנה בצורה ראויה ואיכותית.

צוות ההדרכה של המכינה זכה לעבוד השנה גם עם תושבת הקיבוץ- גפן קולינס. שמעבר לעשייה בחינוך ובהדרכת החניכים, השקיעה רבות בקשר בין המכינה והקיבוץ, ותוצאות רבות הורגשו מכך, לחניכים ובטח גם לקיבוץ. לגפן היה חשוב לחזור לביתה בקיבוץ ולעסוק במשימה חשובה וערכית לפני שהיא פורחת לעולם הגדול, ולהייתה תרומה רבה בהצלחת המכינה, ברצוני להודות לה על פועלה בשנה זו, עלי והצליחי בהמשך!

צח שמואלי היקר, שמסיים השנה את תפקידו כמנהל המכינה בקיבוץ, זו במה נהדרת להוקיר ולהעריך על ההשקעה הרבה בחיבור בין העשייה החינוכית והרצון לקדם את הפריפריה (הגאוגרפית כמובן) של מדינת ישראל, עשה לביתך, הקם בית לתפארת בקיבוץ ותן קצת נחת לאפרת ולילדים. הצלחה רבה בתפקידו החדש של צח כסמנכ"ל וכמנהל החינוכי של המכינה הקדם צבאית גליל עליון.

אני צפוי להחליף את צח בניהול המכינה- שמי רותם גרוסמן, אני נשוי להילה ואבא לעיטם. שירתי בצבא כקצין לוחם, בשנה האחרונה עבדתי כמדריך במכינה בקיבוץ ולפני כן עבדתי שנים רבות עם נוער בסיכון בעמותת "נירים". מצפה ומתרגש להיות חלק מהדינמיקה המקסימה של עשייה חינוכית משמעותית בתוך קהילה חיה ותוססת. אני מודע לאחריות הגדולה לשמר את החיבור הייחודי עם הקהילה, אמשיך להשקיע בכך מאמצים רבים גם בשנה הבאה. אתם יותר ממוזמנים לפנות אליי בכל שאלה, חשש או דילמה שיש לכם.

כמובן שתצעד לצדי האחת והיחידה, גבי טנא, שעתידיה להתחיל את שנתה הרביעית במכינה. המון הערכה על המסירות, המקצועיות והאהבה האין סופית.

שנת המכינה הבאה תתחיל ב- 30.8.2020 בטיול פתיחה בגליל העליון שבסופו נגיע לקיבוץ. אנו מזמינים אתכם גם השנה להיות שותפים פעילים- לאמץ, ללמד, להסתייע ולסייע וכמובן להשתתף בשיעורים ובפעילויות המכינה השונות בקיבוץ.

אז לכל השותפים לדרך, נשאר לאחל לכולנו שגרה נורמטיבית ככל הניתן, תודה והערכה על כל הצעידה המשותפת. והמון הצלחה לקראת המחזור ה- 12 של המכינה בקיבוץ כפר הנשיא.

בהערכה רבה,

רותם גרוסמן

0546170778

rotemgros@gmail.com

תושבי קיבוץ כפר הנשיא היקרים שלום!

/ גבי טנא

כידוע לכם, סיימנו השבוע בקול תרועה את המחזור ה- 11 של המכינה!

הזדמנות להודות לכל השותפים שלנו לדרך ובראשם- המשפחות המאמצות שליוו, אירחו ונתנו מקום של נחת ואהבה לחניכים שלנו בתוך השגרה האינטנסיבית של המכינה.

בעת זו, לקראת שנת הלימודים הבאה, אנו מבקשים לגייס משפחות נוספות המעוניינות לקחת חלק בשותפות המיוחדת הזו. להכניס לביתם ולליבם צמד חניכים ולאפשר להם להרגיש את האהבה שקיבוץ כפר הנשיא יודע לתת.

משפחות המעוניינות לקבל מידע נוסף, להבין את המשמעויות או להתלבט איתנו- יותר מנשמח לתת מענה לכך.

משפחות חדשות המעוניינות להצטרף למעגל המשפחות המאמצות- נא ידעו את גבי.

בנוסף, בימים הקרובים ניצור קשר טלפוני עם המשפחות המאמצות שליוו השנה את חניכי המכינה לשיחה על המשך שותפות גם בשנה הבאה.

בברכה והערכה גדולה!

גבי טנא- 0507639119

רותם גרוסמן- 0546170778

מכינת כפר הנשיא, מחזור יב', תשפ"א

על דא ועל הא / מענט: תמר וולכין

במשך שלושה שבועות חגגנו בדברי הכפר את חג המשק. הפקות מרהיבות שהגישה לנו שושנה, העורכת המיתולוגית, תרמו גם לתחושה החגיגית, גם להעלאת זיכרונות מהימים ההם הרחוקים והרחוקים יותר, וגם לשיתוף מירבי של חברים.

ועל מנת שלא לצלול מיד אל אפרוריות החולין שאחרי החג (שלא היה, אבל שיהיה, בעזרת השם בשנה הבאה), אפתח בכמה מילים על חג המשק שהיה לפני 47 שנים, חצי היובל לכפר הנשיא.

החוויה החזקה ביותר שנותרה עמי מאותו החג, התרחשה כרבע שעה לפני ההתכנסות בחדר האוכל לארוחה המשותפת. ממש לפני הדלת שהפרידה בין הדלפק לבין חדר האוכל פגשתי שני וותיקים, את אריק ארנברג ז"ל ואת רחל אבידור ז"ל. הם דברו ביניהם, והפנים שלהם קרנו מאושר, ומתחושת החג הגדול. ואני זוכרת, שעל אף הרגשת החג שהייתי שרויה בה, הרגש שהשתלט עלי באותו הרגע, היה קנאה. באותו הרגע ידעתי, שאני לעולם לא אהיה מייסדת לא של כפר הנשיא, כמובן, ולא של קיבוץ אחר. הרגשתי באותו הרגע, שאמנם לייסד את כפר הנשיא לא היה פיקניק, הייתי מודעת לקשיים הבלתי נתפסים של הצעירים האלה שנטו אוהלים ליד חורבות מנסורה, ושבידיהם החשופות סקלו כל אבן באדמת הטרשים, כדי, שבבוא היום יגדלו בה עצי אבוקדו. ולמרות כל הקושי, היה להם במה להתגאות, ולהרגיש סיפוק ואושר עילאי. לא כל המייסדים נשארו, היו כאלה שלא עמדו בקשיים, אבל אלה ששרדו – איש לא ייקח מהם את ההישג האישי והקבוצתי הזה.

אריק ורחל רבים רבים ממייסדי כפר הנשיא נחים היום, מנוחת עולמים, בצל עצי הזית מול הגולן בכפר-הנשיא.

• קשר עם הציבור

שמחתי לקרוא את סיכומי הישיבות של ההנהלה ושל וועדת תכנון. שמחתי בעיקר, לא רק על עצם פרסומם ועל תכנם, אלא גם על כך שהם מתפרסמים זמן קצר לאחר קיום הדיונים, וכך הם עדכניים, מאפשרים התייחסות בזמן אמת, ומהדקים את הקשר עם הציבור. גם הדיווח של צוות הגידול הדמוגרפי מעניין, ומשמח שהיציאה מהנייר אל הפעולה – דהיינו, קליטת חברים חדשים, מתחילה להתקדם.

דיווחים, ובעיקר אם הם בזמן אמת, הם מרכיב חשוב ביצירת קשר עם הציבור ובבניית אמון בין הציבור לבין ההנהלה והוועדות. זה מרכיב חשוב, אבל לא בלעדי, וגם לא המרכיב הטוב ביותר. החיסרון של מרכיב זה הוא בהיותו חד סטרי: ההנהלה, הוועדה, הצוות מדווח, והציבור קורא.

מה עם הזרוע השנייה של הקשר עם הציבור? איפה יש לציבור הזדמנות לבקש הבהרות, ובעיקר להביע את רחשי לבו: חששותיו, מצוקותיו, רצונותיו ורעיונותיו. חלפו הימים שכל נושא היה מגיע לדיון באסיפה ולהצבעה. הימים האלה חלפו ואכן, הם אינם מתאימים להוויה שלנו היום. אבל יש כלים עדכניים לקיים את הנתבי הזה אל שיתוף ושותפות בין ההנהלה לבין החברים והתושבים של הקיבוץ. אפילו בימי קורונה, ניתן היום לקיים דיונים כאלה – וראינו אחד כזה מתבצע יפה מאד בדיון על התב"ע של כפר הנשיא, שיזם וניהל ארז מירב. הפעם האחרונה שקיימנו פגישת הנהלה-ציבור הייתה לפני חדשים רבים. הקורונה אולי לא מאפשרת התכנסות כזאת, אבל הטכנולוגיה כן, ואולי הזום מקל על אנשים "להתכנס" מבלי שיהיה צורך ביציאה מהבית.

אני יודעת שאני נודניקית בנושא זה. אני לא מחפשת להיות אופוזיציה. להיפך – אני רוצה, שכשנגיע לאסיפה ולקלפי, תהיה כבר תשתית טובה של דיאלוג בין ההנהלה לבין החברים.

• יעל קלוש ז"ל

כל מי שעסק בנושא של מבני חינוך בתנועה הקיבוצית בשנות השבעים ואילך: בתי תינוקות, פעוטונים, גני ילדים, בתים כוללים, בתי ספר אזוריים, הכיר את יעל קלוש.

אישה קטנה ונמרצת, צמה קלועה על ערפה, ומבט שובב בעיניה, היא הייתה האורים והתומים בכל הנוגע לתכנון ולשיפוץ מבני חינוך בקיבוצים. אינני יודעת מה הייתה השכלתה הפורמלית, אבל היה לה הרבה ניסיון וידע בתחום. הידע שלה היה לא רק תיאורטי אלא מעשי ממש. מהצד של תורת החינוך הקיבוצי, היא הייתה מעודכנת מאד. ומהצד המעשי של קירות, חלונות ודלתות, היה לה הניסיון מהימים שהיא הייתה רכזת בניין בגניגר, קיבוצה, ואף אחד לא יכול היה "למרוח" אותה, או למכור לה "לוקשים". אחד מהמשפטים שאהבתי לשמוע מפיה היה: "אין דבר כזה אי אפשר". השאלה היא כמה זה יעלה, האם זה כדאי, וכמובן האם יש לך את הכסף".

בשנות השמונים כשניהלתי את מחלקת החינוך של התק"ם, התרחש שינוי גדול בבתי הספר הקיבוציים. תוך שנים מעטות הוקמו בתי ספר אזוריים רבים, תוך מיזוג של בתי ספר מקומיים זעירים שהיו אז בקיבוצים. בתהליך הזה היה ליעל מקום חשוב מאד הן בקיבוצים שבית הספר שבתוכם נועד לקלוט את האחרים (כמו "מבוא גליל", למשל)

והן בהתאמת בתי הילדים בקיבוצים, שייעודם הפך להיות בתים לחינוך הבלתי פורמלי, וזאת לאחר שהקיבוצים עברו ללינה משפחתית והבית הכולל שינה את ייעודו ותפקידו. בתקופה זו נולדו "התלתונים". בצוות שהקמתי ללוות את התהליכים היה פרדי כהנא, ידידנו מבית העמק, ויעל קלוש עם ניסיונה העשיר, ועם הגישה המעשית שלה.

מאות קילומטרים ברחבי הארץ בילינו בנהיגה מקיבוץ לקיבוץ, מבית ספר לבית ספר. בתקופה הזאת למדתי לאהוב אותה.

לפני יומיים קראתי בפייסבוק על פטירתה בגיל 94. יעל, שהייתה אחת מראשוני הילדים שנולדו בקיבוץ גניגר, שמרה על הרוח הצעירה שלה לאורך השנים, גם לאחרונה, כאשר הייתה יוצאת לטיול היומי שלה עם אחותה על הקלנועית. וכשבא הסגר, והטיולים האלה נפסקו, יעל כבר לא יכלה עוד להיות יעל השובבה, והיא הלכה לעולמה.

יהא זכרה ברוך.

תמר וולפין

"צריך לגור הרבה שנים בבית אחד ...

כדי לראות כיצד הסלון שלך

או פינת הרכוב הנשקפת מהמרפסת שלך מלאים צבעים ותנועה...

נקודות וקווים... מתחברים, מסמנים דרכים אפשריות...

כמו גחליליות שיוצאות מן המבט לתור את השטח. ...

לפעמים הבית הוא רק עוד מדרגה,

מקפצה נוספת אל החלל שמעל לאבן."

דרור בורשטיין

על הוראה מקוונת - ראיון עם

יהודית וויטהם

ראיינה: נורית אורן

יהודית וויטהם, חברת משק, נשואה לקני, אמא לדנה ואיתי וסבתא לשתי נכדות מתקוות. מאז פרשה לפנסיה היא מורה בחברת eTeacher שמלמדת עברית וקורסים בנושאים אחרים לכל דכפין ברחבי העולם.

מהי למידה מקוונת, on line ?

כמו הזום, שהרבה מאיתנו נחשפנו אליו בחודשים האחרונים, גם אי-טיצ'ר היא חברה ללימוד דרך האינטרנט, באמצעות תוכנת Webex. אנשים מכל העולם מתחברים דרך המחשב שלהם בבית, רואים את המורה ואת כל הכיתה על מסך אחד ומנהלים שיעור. באותה חברה מלמדות גם דליה וגנר – עברית מודרנית ועברית מקראית, ושרה דבולט – אידיש.

תסבירי איך זה עובד טכנית למי שלא מכיר.

במרכז המסך רואים את הטקסט או המצגת שאותם אנחנו לומדים. למעלה, ולפעמים גם למטה, רואים את פניהם של התלמידים. מספר התלמידים נע בין 5-14. זה מחייב את המורה להיות ערני למה שקורה על המסך. כולם רואים ושומעים את כולם ומדברים חופשי כמו בכיתה. יש אפשרות להצביע או לכתוב הערה בצ'ט למורה, לאחד התלמידים, או לכולם. שיעור נמשך 55 דקות. יש לי כלי עבודה שונים, שמאפשרים לי לצייר, להדגיש, להעלות שיר או סרטון או תמונה מהאינטרנט. יש מורים רבים שרק מדברים, אבל אני משתמשת בכל האמצעים שהתוכנה מאפשרת לי.

החברה אחראית על גביית הכספים, על הרישום ועל הפרסום. היא מארגנת לי את מערכת השעות לפי הנוחיות שלי. יש למורים חומרים מובנים ומוכנים עם שיעורי בית, ותרגילים. תשובות על שאלות פתוחות, אני מקבלת מהתלמידים במייל, בודקת, מתקנת ושולחת חזרה. אני עובדת 15 שעות שבועיות. ובנוסף כאמור, בודקת ש"ב ולעיתים מכינה מצגות בעצמי. יש בסה"כ 8 רמות ואני מלמדת את כולן. בסוף רמה 8 התלמידים מסוגלים כבר לקרוא עיתון. כל רמה כזאת נקראת קורס, שנמשך 30 שיעורים, שעה בשבוע לתלמיד. יש תלמידים שלמדו איתי במשך השנים את כל שמונת הקורסים. לכל שיעור יש הקלטה, וכך תלמיד שפספס שיעור, תמיד יוכל להשלים אותו מאוחר יותר. לתלמידים יש אפשרות לכתוב משובים. אחרי כל שיעור הם יכולים לדרג את שביעות רצונם מהמורה. אני תמיד יודעת מה חושבים עלי ובמה אני יכולה לשפר. זו שיטה מציננת. בסוף הקורס אני כותבת לחברה הערכה על כל תלמיד, ולפי זה היא מחליטה אם הוא יוכל להמשיך לקורס הבא. תלמיד אחד סיפר לי שהכיתה שלו הקימה קבוצת לימוד עצמאית, והם מדברים ומתרגלים ביחד בזום או בדרך אחרת בין השיעורים. זה מאוד שימח אותי.

לפני שהתחלתי לעבוד קיבלתי הכשרה קצרה, הייתי צריכה להעביר שיעור ניסיון אחד, וקיבלו אותי לעבודה. כבר 15 שנים אני במדיה הזאת. כיום יש לי כבר הרבה ניסיון. אמנם יש לי תוכניות מוכנות, אבל לפי סוג התלמידים, הרמה שלהם, הידע וההתעניינות שלהם, אני גם מכינה הרבה חומר בעצמי. העבודה מאפשרת לי הרבה יצירתיות בהכנת המצגות, בעיקר ברמה 8. אני לא חייבת להכין אותן, כי כאמור, יש הכול מן המוכן, אבל אני אוהבת ליצור אותן. כל מצגת היא יצירה הכוללת טקסט, תמונות, שירים או סרטונים. ביום העצמאות האחרון הכנתי מצגת על השיר "מגש הכסף" של אלתרמן. הקדשתי לכך שעות רבות, וגם טרחתי לקבל זכויות יוצרים מהיוצרים של אלתרמן. בסופו של דבר נהניתי מאוד. מלבד השפה חשוב לי להעביר גם תרבות יהודית וישראלית.

איך הגעת לעבודה הזאת?

הייתי מזכירה של קולין ושריטה. אחרי שלא אישרו את בקשתי להעלות את המשכורת, התפטרתי, יצאתי רשמית לפנסיה וחילפתי עבודה. רציתי לחזור להוראה. רמה זולטי, שלימדה אז בחברה זו ילדי דיפלומטים ישראלים בחו"ל, המליצה עלי והתקבלתי (כך החברה מעדיפה לקבל עובדים חדשים). מחשבים עניינו אותי תמיד והלמידה המקוונת בפרט. לא רציתי לשמוע את ילדי אומרים לי, שאני מהדור הישן ולא מבינה את העולם של היום (כמו שעשיתי אני להורים שלי). רציתי להיות בעניינים, לכן למדתי לעבוד עם המחשב וזה פתח לי עולם שלם. היה לי כיף שבגיל הפנסיה התקבלתי לעבודה. אני עוסקת בתחום שאני מאוד אוהבת. אין בעיות משמעת, מי שבא ללמוד עושה זאת מרצונו, כי חשוב לו.

ספרי על התלמידים שלך:

לפי המידע המופיע באתר של החברה, אני יודעת למה התלמיד החליט ללמוד. בתחילת כל קורס עושים הכרות, רוב התלמידים יודעים אנגלית. יש מי שלומד עברית כי יש לו חברים בארץ, או סבתא שיש לה פה נכדים ורוצה לתקשר איתם, יש מי שרוצה ללמוד לקראת טיול בארץ. היה לי תלמיד זקן שנשבע לעצמו שלא ימות לפני שידע עברית. אולי רצה לדבר עם הקדוש-ברוך-הוא בגן העדן. תלמידה אחרת היא נזירה בכנסיית מגדלא, ליד הכנרת. אני רואה אותה לעיתים קרובות, כשבאים אורחים לבקר אותי ואני לוקחת אותם אליה, שתסביר על הכנסייה וחפירות בית הכנסת העתיק שנמצא בסמוך. היו לי תלמידים כמרים. היה לי זוג תלמידים מקוריאנה מארגון kcsj, ארגון של נוצרים אוהבי ישראל, הם הזמינו אותי למופע המרהיב שלהם בחיפה. חוויה בפני עצמה. יש תלמידים מכל העולם: מפרו, מפנמה, מקנדה, מאירלנד, מארה"ב, מאנגליה, מקוריאנה, מסין. היה לי תלמיד מאבו דאבי ופרופסור מרצה באוניברסיטה ממצרים. למדתי מהם המון דברים. יש לי תלמידה מרומניה, רופאה בפנסיה, שאמרה שניסתה ללמוד כל מיני שפות ולא הצליחה, ורק אני הצלחתי ללמד אותה עברית. זה עושה את היום! היה לי תלמיד יווני בן 14, שחי בגרמניה עם

הורים זמרי אופרה, חרוץ מאוד וגאון בשפות. במשך שמונה שנים הוא עבר אצלי את כל הקורסים (מעריך של עופרה חזה). היום הוא סטודנט לבלשנות באוניברסיטה בגרמניה. היה לי פרופסור מהסורבון בפריס שהעשיר אותי מאוד. אחרי השיעורים אני קוראת ולומדת עוד על מה שסיפרו לי. חלק מהם באים לבקר אותי. השנה הגיעו אלי מהולנד אבא עם שלושת בניו, שהחליטו לטייל בארץ. הזמנתי אותם לארוחת ערב, ישבנו ודיברנו והיה כיף. בהתחלת הקורונה, עוד לפני עצירת הטיסות, הייתה תלמידה משווייץ, שכבר חצי שנה הבטיחה שתבוא לראות אותי. ודווקא עכשיו, הודיעה שהיא סיימה עם בעלה טיול בארץ, ורוצים לבוא לבקר. האמת, שלא רציתי בגלל הקורונה, אבל מה יכולתי לומר לה? שזה לא בסדר? לא נעים. אירחתי אותם, ישבנו על המרפסת והסתובבתי איתם חצי יום. אנשים מקסימים, אבל אחרי שהלכו עשיתי לעצמי בידוד של 14 יום. פחדתי שאקבל קורונה. אני יושבת הרבה בבית, אבל דרך העיניים של התלמידים שלי אני רואה עולם.

היו לי מאות תלמידים ולפעמים צצה לי מחשבה, לכשאמות, אם רק יודיעו לכולם, הם יבואו וימלאו את כל הקיבוץ.

מה את חושבת על הדיון המתנהל היום סביב הלמידה המקוונת בבתי הספר?

קראתי השבוע כתבה במוסף הארץ מאת פרופסור צחי זמיר, תחת הכותרת "הם הפסיקו להיות כיתה. האם אני עדיין מורה?" הוא מתנגד להכניס למידה מרחוק לביה"ס, כי חסר לו המגע הפיסי עם התלמידים. זה הזכיר לי מורה מסמינר הקיבוצים, ששאלה אותנו הסטודנטים למה אתם רוצים להיות מורים? התשובה של מרביתם הייתה "כי אנחנו אוהבים ילדים" ואז, להפתעת כולם, היא הוסיפה, "אם זו הסיבה, תתחתנו ותעשו ילדים. מורה הוא מי שרוצה בראש וראשונה להקנות ידע". לטענת הפרופסור, במקום לראות אנשים מול העיניים, הוא רואה דמויות בתוך קופסאות וכך הוא לא רואה את שפת הגוף של תלמידיו. אני חולקת עליו. לשים 30 או 40 ילדים בכיתה אחת, זה לא ללמוד בתוך קופסה? בלמידה המקוונת אפשר לראות הבעות פנים ולשמוע את הקול. אתה מפתח חושים אחרים, כדי לדעת אם התלמיד איתך, אם הוא מתבייש או מהסס... כדאי לשלב את ההוראה המקוונת עם ההוראה בכיתה, במיוחד בכיתה עם רמות שונות. אפשר לעשות זאת בכל גיל (רמה לימדה בזמנו, בעיקר ילדים). יש ילדים בבתי חולים או עם מוגבלויות, שלא יכולים לבוא לכיתה. בשבילם השיטה מצוינת.

יש לך חלום?

החלום שלי הוא כשאצא לפנסיה יום אחד, אשים תרמיל על הגב, ויחד עם קני נטייל ברחבי העולם ונבקר את התלמידים שלי.

יהודית, ממש עשית לי חשק להצטרף אלייך. אני מאחלת לך הרבה בריאות ושתזכי להגשים את החלום.

רכזי שכונות – הצוות השקט / רפי פרנק

הרעיון נולד לפני כשנה, ביוזמת דוד אלמן, שהתחיל לבנות את מנגנון צח"י המעודכן עבור הקהילה. ישבנו ואפיינו את הקהילה, את הצרכים הידועים לנו, וחשבנו איך ניתן לנהל קשר רציף עם כל התושבים, מבלי להעיק.

האתגר המרכזי היה לגייס רכזים וסגנים בכל שכונה, ולבנות מערכת מתקשרת ומדווחת, מרמת הדייר ועד הנהלת הקיבוץ והגורמים המסייעים, כגון: בריאות, רווחה, ביטחון, חינוך, שירותים חיוניים ועוד.

אז יצאנו לדרך ופנינו לחברים ותושבים. ההיענות בגדול הייתה חיובית, ותוך זמן קצר הצלחנו לבנות טבלת רכזים וסגנים (שמתפקדים כרכזים ומגבים זה את זה). הפעילות עצמה החלה במרץ, עם הגל הראשון של משבר הקורונה, כשאנו פועלים יחד עם הנהלת הקהילה וצוות צח"י, ולומדים מה שייך לנו, מה לפרסם ומה לא.

הנה הרשימה המעודכנת, ולהם תודה ענקית מכולנו.

שכונה	רכזים	סגנים
הרחבה	גלית סולומון	גלית שמואל
קראוונים	יבין בן רשף	
שכונת הצאן	מעין ברק	נמרוד פלמה
שכון עשור	עירית גרשמן	אביטל שובל
החורש	אביבה לינטון	מיכל אשחר
וותיקים	שירן הרמץ	רינת אורן
שיכון חרמון	זוהר ועומר נוי	תמר וולפין
שכונת הרכס	אופירה ואן דונגן	אמיר
קיבוץ מאוחד	רותי עמית	
שכונת עמל	רננה חביבי	
שכונת כדורסל	גבי אורן	אפרת שמואלי
שכונת הגליל	מור גולדברג	אורי הדר
שכון הצריפים (התקווה)	אלונה כרמי	אילן מדינה

אז למה דווקא עכשיו, כשהרדמנו את המנגנון, חשוב לנו לפרגן ולהודות? כי כל מי שפעל, עשה זאת מהלב, ללא תמורה, במקצועיות ורגישות, תוך שמירה על פרטיות, דיסקרטיות וכבוד כל הדיירים בשכונתם.

המשימה הייתה מאד מורכבת. כולנו למדנו והשתדלנו לשפר תוך כדי תנועה בין אחריות וסמכות, אירועים מתגלגלים, ואי ודאות או תכנון מראש.

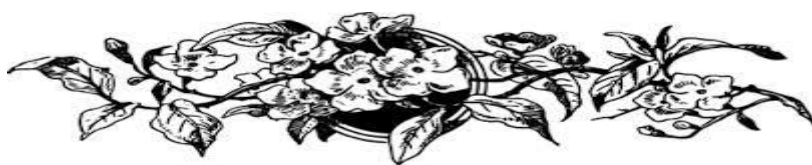
אז יש לנו אנשים טובים עם לב ענק, והם דוגמא מצוינת להתגייסות, שאיננה מובנת מאליה.

רוצים שוב להודות לכולכם, רכזים וסגנים, על העבודה המדהימה שעשיתם בשקט בשקט.

מכיוון שקבלנו משוב חיובי מאד מהציבור, ואין לדעת מה צופן העתיד, אנו מקווים שבעת הצורך מערכת הרכזים תשוב ותתגייס.

בשם צוות צח"י המורחב, שאפו ענק ותודה לכם.

דניאלה תל צור, רפי פרנק ודוד אלמן.

הקיץ הזה ממשיך ומשתנה....שונה ומשונה

ואנחנו ממשיכים לשמור על עצמנו ממ"ש -

מסיכה, מרחק, שטיפת ידיים.

המשורר יוסף עוזר על שיר מ"כשהגענו מן הים"

כשאתה מוציא ספר לאור, ובעיקר שירה, הספר צונח לרוב כאבן שאין לה הופכין אל תוך תודעת הציבור ונעלם שם בבור השכחה הגדול. לכן מאוד הפתיעה אותי ההתקבלות של הספר האחרון, שהיו לו את כל הסיבות להישכח. בגלל שיצא לאור בימי הקורונה, ומערכת ההפצה נכנסה מאוד מאוחר לפעילות. ובכל זאת הספר מגיע לאנשים שמחפשים אחריו בחנויות הספרים, ואם הם אינם מוצאים אותו הם מתקשרים להוצאה או אלי, ועושים הכול כדי שהספר יגיע אליהם. וכמובן רבים מהם גם כותבים לי אחר כך כדי לדווח על חווית הקריאה שחוו. ויש גם כאלה שכותבים מאמר.

המשורר יוסף עוזר, כתב מסה על שיר מספר שירי האחרון "כשהגענו מן הים". גילוי נאות, יוסף ואני מנהלים יחסי אהבה-שנאה-קנאה-ידידות על פני הימים מאז נפגשנו מזמן בחלל הסיבי. היחסים בינינו מזכירים לי לפעמים את המשברים הקשים שהיו שורים בין רבנים בתלמוד. ר' יוחנן וריש לקיש למשל. אני מקווה שבמקרה שלנו זה יגמר יותר טוב.

חשוב לי לציין שאני מעריץ את שירתו של יוסף שהיא מופלאה בעיני. וחלוק איתו כמעט בכל דבר אחר שתעלו על דעתכם. הוא חוזר בתשובה ואני חילוני בכל רמ"ח ושס"ה. הוא עירוני ואני בכפר. מעולם לא נפגשנו פנים אל פנים, זאת למרות שיוסף ואני שירתנו באותה יחידה בסדיר. בסיירת אגוז. וגם שם לא נפגשנו. משום שרצה המקרה, כמו שאוהב לומר קורט וונגוט, ואני גדול ממנו בשנתיים. כך שכאשר הוא הצטרף ליחידה אני כבר הייתי בדרכי החוצה לאזרחות. ולכן אנחנו נפגשים בשירים ומתכסחים ב'גייסות הרוח'.

ובלי לדעת מכל הדברים האלה יוסף עוזר המשורר פגש בספר שיר שלי שנקרא "דיכרון", והוא היה נדיב מספיק לכתוב עליו מסה מופלאה, באמת. ואני אהיה אסיר תודה לו עליה גם בפעם הבאה שנתכתש על משהו של כלום, שתזמן לנו המציאות המחורבנת של חיינו הקשים כאן בעמק הבכא הזה המכונה גם ארץ חמדת אבות.

דָּכְרוֹן

יוֹם שְׁשִׁי וְיָכְלוּ הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם,

אמא יושבת על הספה הכחלה
המכסה נילון נגד האבק והילדים
יצופה בסרט הערבי של יום ששי

אמא לא מבינה מלה בערבית,
היא משוחחת עם אנשים
שמתו כבר מזמן בסיוטיה
ומטילת עמם בשדרות
האביב של לובלין בקהיר

עוד מעט האנשים האלה
יהפכו למספרים ויפרחו כעשן
מבעד לארבות משחירות

אמא מתמוגגת מדמעות
שהולכות ומציפות את עיניה
כשהיא צופה בסרט הערבי
בשחר לבן ביום ששי
באשדות יעקב אחר צהריים אחד

והיא בוכה מהזדהות ולב שבור
ומהחם הלוחט כמו כבשן במפרץ הפרסי.

יוסף עוזר על "דיכרון"

שירו של דודו פלמה - פותח בפסוק המסיים את הדיווח התנכ"י על יוזמת
אלוהים שהתרחשה ביום השישי. הטקסט התנכי מעורר בי לרוב התרגשות
ובוודאי יראת כבוד. הבחירה של פלמה לפתוח בפסוק השגור על שפתינו גורמת
לציפיה נוספת, שאינה קשורה לידיעת תנ"ך אלא לידיעה אחרת, ריגשית: חווית
הקידוש בליל שבת, מדויק יותר, של מי שחוה קידוש. מי שחוה קידוש
והתיימר שתחול עליו קדושה. החוויה מכילה את תחושת הזמן: חושך! נרות
דולקים! שולחן ערוך! יין בכף היד! טלביזיה בבית השכנים וצעקות! הקורא נכנס
למה שהפסיכולוג מכנה "אבחנה מבדלת" ואז באה השורה השלישית וממריאה
כמו טיל חץ לכיוון האשליה שיצרו שתי השורות הראשונות.

לא בריאת העולם המופלאה לפנינו ולא כנס משפחתי על ברכי אלוהים החמוד.
היהדות הביטה במבוכה אילמת ברצח ההמוני שבוצע בעמו של אלוהים
האירופאי, האשכנזי, הלמדן, המתפלפל, זה שמחלק הרבה כסף [היום,

בגאולה, בירושלים] למי ש"לא השתתף בבחירות האחרונות לכנסת הציונית ימח שמה". מול כל זה האלוהים המזרחי שמקדש על היין ביד אחת ובשנייה ידו אוחזת בשלט ומחפשת סיפוק ריגשי לדיכאון שהופך למילה שהבלשנים אוהבים לקרוא לה הֶלְחָם: היא המילה שפלמה יצר ככותרת. דיכאון שאני לא אחריב את העולם אם אתעקש לומר שהחל משגיאת הקלדה. מופלאה. זה גם דוקר הדיכרון, זה גם זיכרון, זה גם חיבור של דיכאון עם רון. וזה בעיקר אותו חיבור מזרחי-ישראלי- עם חילוניות וקדושה - חיבור בעייתי, לא מנומק, מלא סתירות, לאחרונה לאיש יקר כמו דוקטור מאיר בוזגלו לכתוב את ספרו הפילוסופי "שפה לנאמנים", כדי להציע איזו הצעה שפווה כנגד האלוהים הגזעני של החרדים.

פלמה כתב שיר מרגש. השֵלֵט של הלב הקדים את השֵלֵט האלקטרוני. כשהמזרחי כיוון אותו אל עבר האויב הערבי הוא מצא בו דיכאון התואם את מצבו ההתחלתי בארץ ישראל: הנכבה של המזרחי העקור, מצאה נחמה בזרועות הבכי של הסרט הערבי, בנוסטלגיה הרעועה, במלנכוליות הרגשנית והמלודרמטיות שגרמה בידול בין המזרחי לבין הישראליות של הטובים לטיס, שיכולים להפציץ את כל המזרח התיכון אבל לרוב- אינם זוכרים את "יום נִשְׁשִׁי וְיָכְלוּ הַשָּׁמַיִם" כחווייה, ומוכנים לתת לו את ירושלים המזרחית כי היא אינה שלהם, כי סבתא של עמוס עוז עצמו מתוך חרדה מהמיקרובים של המזרח קרצפה את עורו, כדבריו בסיפור על אהבה וחושך...

אבל כמובן לא חרדה הייתה לזקנה ההיא אלא תיעוב. שנאה. גזענות. כולנו מלאים מהחומר המזוהם הזה. העכבר גזען כלפי החתולים וההיפך. ובכל זאת תרנגולת תאכל חביתה שעשו מהחלבון-חלמון שיכולו להתרקם ולהיות האפרוח שלה.

מי אינו זוכר את ליל השבת בסרט ערבי? והמזרחיים, אלו שנקראים בארץ יוצאי מערות, מחדירים אל תוך ה- די אנ אי של הישראליות גנים אחרים, גנים של אחרות מזרח תיכונית, שיש בה קידוש ויש בה רון, שסותרת ובמיוחד סוטר על הלחי האשכנזית השנייה - הישראלית-

בְּאַשְׁדּוֹת יַעֲקֹב אַחֵר צָהָרִים אֶחָד- כי הזדהות המלווה בבכי - מול מסך טלביזיה- אומרת כל כך הרבה דברים על החיץ- על מסך הזכוכית שבינינו. על הכפתור היודע שהסרט הוא אשליה- הסיפור הוא מלודרמה- הקיטש הוא אלוהים- השבר הוא חיינו- והשיר הוא האובליסק הנאדר של כל אלה. תודה לפלמה. בוקר טוב.

ציור: נוף בין ערביים עם
שלושה כוכבי שבת

ימי הולדת 24-30.7

24.7 מוטי בן אדיבה

25.7 ג'ויס אב

דובי בר דוד

קרין איילון

רוני וולפסון

26.7 ויטה מנדזיגורסקי

אלברט אילייב

גילי קולינס

מתן לזרוביץ

כפיר מושקוביץ

רננה זולטי

גילי כרמי

שי פסטג

עדי איילון

27.7 יועד מזרחי

28.7 זהר וולפסון

ליה נאי

29.7 סוזן שוורץ

אורה המר

ליאת יצחקי

דנה בסו

מאיה טנא

ניב בולדווין

יעל עזריה

30.7 אתי אדלשטיין

מרב עמר

23.07.20

משפחות יקרות, שלום וברכה!

זוהי פנייה אליכם המשפחות של חברינו המתבגרים, להבנות ושיתופי פעולה בצל הקורונה ובכלל.

כולנו נתונים למצב חריג, בו אנו חיים בצילה של מגיפה גלובלית. מגיפה זו כידוע, שמה את אוכלוסיית הוותיקים והזקנים תחת הגדרה כללית של אוכלוסייה בסיכון.

זוהי הגדרה כוללנית ואינה מגדירה בהכרח את כל הגיל השלישי, עם זאת השלכותיה של המגיפה ברורים:

מצב תדיר של חוסר בהירות ומציאות משתנה, הסתגרות, הימנעות, חששות עוד ועוד...

לאחר שישבנו, צוות אגף רווחה, לסיכום תקופת הסגר ולהפקת לקחים להמשך. ולאחר שברור לכולנו שהגבלות ואיומי הקורונה עוד איתנו לתקופה ארוכה:

אנו באים להדגיש- שטובת החברים המבוגרים עומדת בראש סדר עדיפות ולשם כך אנו פונים אליכם, כשבכוונתנו לשתף את מסקנותינו ולהגביר את שיתוף הפעולה איתכם ולהיטיב עימם:

- ההתבודדות וההסתגרות בבית פוגעת במצבם הפיסי של הזקנים, כמו גם מצב הנפשי ואף המנטאלי! ולכן, אנו מבקשים שתדאגו, עד כמה שניתן, **לקשר רציף וקבוע**. חשוב שתישמר אצלם תחושת השייכות והשיתוף.
- חוסר הוודאות של ימים אלו מגבירה את החרדה והבלבול. **חשוב שתהוו עבורם כתובת עיקרית לשאלות ועדכונים**. תמיד ניתן להעביר את הפנייה לאחד מאנשי הצוות הרלוונטיים, אך חשוב שהם ידעו שיש להם מישהו משמעותי אליו ניתן לבצע פנייה ראשונית.
- פעילות חברתית ידועה לא רק כמשמעותית לנפש אלא הוכחה מדעית כתורמת לשמירה על תפקודי המוח. לפיכך, כל עוד המצב מאפשר, חשוב לעודד השתתפות בפעילות חברתית, ספונטנית או יזומה (כמו במפגש) תוך שמירה והקפדה על ההנחיות.
- **עזרו לנו לשמור על ותיקינו!**
 - היכנסו באופן קבוע לבתים: תראו במו עיניכם את סביבת המגורים: האם נקייה, בטוחה, האם לא חסר כלום?!

- וודאו שלא חסר מזון / תרופות – במידה ונכנס לתקופה נוספת של סגר הציעו עזרה בהבאת מצרכים, תרופות, דואר, חומרי ספיגה ועוד (הגיבוי שלכם בנושאים אלו חשוב ומשמעותי)
- לאור המצב, מרבית ההתנהלות שלנו הפכה וירטואלית. סייעו

בהנגשת המענים האלו:

- קביעת תורים
- פנייה למרפאה
- בנקים והתנהלות כלכלית
- הזמנות און ליין
- התחברות לשיעורי למידה מרחוק של ותיקי הגליל (ZOOM)
- עדכונים במקומי או וואטסאפ
- אהבה ושייכות- הריחוק החברתי קשה לכולנו, עד כמה וכמה לאלו שמבלים את רוב שעות היום בגפם. מצאו דרך לשמר את תחושת השייכות, החיבוק מרחוק ומתן כבוד ואהבה.

אנו, צוות רווחה, כאן לסייע, לתמוך, לייעץ ולכוון, עד כמה שנוכל. ונשמח לעמוד לרשותכם לשיתוף בכל נושא.

שיתוף הפעולה שלכם יעזור לכולנו לעבור ימים מאתגרים אלו.

בברכה, צוות רווחה-

אירנה 052-6265891

צילה 050-7955902

נעמי 054-8173797

שיפי 054-2882573

KNOWLEDGE IS STRENGTH!

Greetings to the Kfar Hanassi community

Due to the importance of staying updated in these times of upheaval, we are reminding everyone of the various sources of information at Kfar Hanassi.

- ❖ 'Mekomi' an application for smart phones, which sends information according to subject/groups of interest. Regular phones receive SMS messages. You can receive messages only regarding subjects that you choose. To join please contact Gal on 052-3770666.
- ❖ Kfar Hanassi web site. Web site manager is Dorit Tsahor. You can receive daily or weekly e mail updates, as you choose. For details call Dorit 052-3714666
- ❖ If you feel uninformed, or if you have neighbors or anyone at KH, or people you think might not even see this message, please refer to the neighborhood manager. The aim being to personalize the assistance you might need, and to inform us about those who might require additional assistance (in person or by phone)

It's vital not to leave anyone who does not have access to information for no more than 2 days.

For your convenience, here is the list of neighborhood managers.

MOBILE	DEPUTY	MOBILE	MANAGER	NEIGHBORHOOD*
054-227-8140	GALIT SHMUEL	052-274-5600	GALIT SOLOMON	TEL ROMAN NEW NEIGHBORHOOD
		050-744-3230	YAVIN BEN RESHEF	CARAVANS
050-594-9284	NIMROD PALMA	052-895-0169	MAAYAN BARAK	TSON (NEAR MAIN GATE)
054-543-6628	אביטל שובל	053-277-2006	IRIT GERSHMAN	ASUR NEIGHBORHOOD
052-329-3903	MICHAL ESHCHAR	050-531-3639	AVIVA LYNTON	HACHORESH
050-641-1464	RINAT OREN	050-538-6895	SHIRAN HARMETZ	VATIKIM AREA
052-348-1835	TAMAR WOLFIN	054-584-4718 050-440-4894	ZIV NOY OMER NOY	HERMON
052-442-2961	AMIR SHAFRIR	054-799-6685	OFIRA VAN DONGEN	HARECHES
		050-760-7702	RUTY AMIT	MEUCHAD
		054-424-5578	RENANA CHABIBI	AMAL
054-733-6506	EFRAT SHMUELI	050-202-8864	GABY OREN	BAKETBALL AREA
		050-795-6993	AYELET- EDUCATION MANAGER	KINDERGARDEN AREA
052-590-0085	ORI HADAR	052-633-8734	MOR GOLDBERG	GALIL
050-596-3005	ILAN MEDINA	054-458-0976	ALONA CARMI	HATIKVA (PREHABS)

*If you are not sure which area you are please ask your neighbors or Rita

Good tidings to all!

The social team and neighborhood managers.

ידע הוא כוח!

לקהילת כפר הנשיא שלום!

לאור הצורך והחשיבות להישאר מעודכנים בתקופה התזזיתית שאנו עוברים, אנו מזכירים לכולנו מהם האמצעים השונים לקבלת אינפורמציה במגוון נושאים בכפר הנשיא:

- **מקומי** - אפליקציה לנייד החכם, אשר שולחת עדכונים לפי נושאים / קבוצות עניין שונות. לניידים רגילים נשלחת הודעת SMS.
ניתן לקבל הודעות רק בנושאים החשובים לכם. ההגדרה בידכם.
להתחברות יש ליצור קשר עם גל, מנהל הקהילה, בנייד 052-3770666
- **אתר כפר הנשיא** - אחראית האתר דורית צחור.
ניתן לקבל את העדכונים באימייל כל ערב, או כל תקופה שאתם מגדירים.
נייד לפרטים והתחברות 052-3714666
- **דברי הכפר** - עלון הקיבוץ אשר יוצא מידי שבוע.
לפרסום בעלון: שושנה שרק, נייד 050-6409130
להצטרפות לדיוור העלון: דורית צחור, נייד 052-3714666

אם אתם מרגישים לא מעודכנים, או חושבים שיש לכם שנים - או בכלל בקהילה - אנשים שאולי גם את ההודעה הזאת לא יראו, אנא פנו לרכזי השכונות. זאת במטרה לתפור התאמה אישית עבורכם, ובעיקר ליידע אותנו לגבי דיירים שאולי יזדקקו לקשר נוסף (אישי או טלפוני).

חשוב לנו לא להשאיר מישהו לא מיועד ביומיום, ובעיקר בשעת חירום. מצרפים לנוחיותכם את רשימת הרכזים בכל שכונה.

שכונה	רכז	ניידים	סגן	ניידים
הרחבה	גלית סולומון	052-274-5600	גלית שמואל	054-227-8140
קראונים	יבין בן רשף	050-744-3230		
שכונת הצאן	מעין ברק	052-895-0169	נמרוד פלמה	050-594-9284
שכון עשור	עירית גרשמן	053-277-2006	אביטל שובל	054-543-6628
החורש	אביבה לינטון	050-531-3639	מיכל אשחר	052-329-3903
וותיקים	שירן הרמץ	050-538-6895	רנית אורן	050-641-1464
שיכון חרמון	זוהר נוי עומר נוי	054-584-4718 050-440-4894	תמר וולפין	052-348-1835
שכונת הרכס	אופירה ואן דונגן	054-799-6685	אמיר שפיר	052-442-2961
קיבוץ מאוחד	רותי עמית	050-760-7702		
שכונת עמל	רננה חביבי	054-424-5578		
שכונת כדורסל	גבי אורן	050-202-8864	אפרת שמואלי	054-733-6506
שכון בתי ילדים	אילת - חינוך	050-795-6993		
שכונת הגליל	מור גולדברג	052-633-8734	אורי הדר	052-590-0085
שכון הצריפים (התקוה)	אלונה כרמי	054-458-0976	אילן מדינה	050-596-3005

בברכת בשורות טובות!

צוות רווחה ורכזי שכונות

הנחיות לחולה / נשא מאומת בקיבוץ

החלמה מהירה וקלה וחייבוק וירטואלי
אצל אמתנו ומהקלה

להלן מספר הנחיות בסיסיות וחשובות:

(מכוון לנשים וגברים, אך נכתב בלשון זכר)

5 והיה והינך חולה/נשא שגר לבדו בבית, אין לצאת בכלל מפתח בבית, **חשוב לאתר שכן, חבר, מתנדב שידאג לכל צרכיך** כולל אוכל, תרופות, טואלטיקה וכו'. ניתן להיעזר בצוות צח"א/הנהלת קהילה. יש לאסוף את האשפה (ללא הפרדת מיחזור), להכניס לשקית נוספת, לקשור היטב, ולבקש מהשכנים לאסוף מפתח הבית לפח. אם יש בעיה בפינוי האשפה ניתן להתקשר למוטי שי במועצה 050-5743358.

6 והיה והנך מעוניין בבידוד במלונית או שאין ביכולתך לשהות בבידוד מספק בביתך - עלייך לפנות למנהלת מדור בריאות במועצה, אורית תמיר 050-6315826, או למרפאה. האחריות להעברת חולה למלונית היא של פקוד העורף והרשות.

7 אם וכאשר מתפתחים תסמינים, האחריות על הליווי הרפואי היא של המרפאה אליה אתה שייך, כולל הנחיות בדבר בדיקות חוזרות.

הרבה הריאות
ושיערו ימים קלים

1 **להיכנס באופן מדי לבידוד**
(אם לא היית כבר קודם)

2 רצוי מאוד **להודיע** לגורם פורמלי בקבוץ: מרפאה, מנהלת רווחה, מנהל קהילה, צח"א.

3 **לעשות תחקיר עצמי** ולעלות על הכתב את כל המקומות שבהם שהית במהלך הימים האחרונים, רצוי 14 יום אחורה, ואת כל האנשים שעמם נפגשת. יש להבהיר שמגע מדבק = מגע של רבע שעה לפחות, במרחק של שני מטר לפחות. את רשימת האנשים והמקומות רצוי להעביר לגורם שאותו עדכנת בדבר התשובה החיובית.

4 **בידוד ביתי** - והיה והבידוד הוא בבית עם דיירים נוספים יש להקפיד על כל כללי הבידוד המחמירים מבחינת משרד הבריאות:

← איסוף נפרד של האשפה בשתי שקיות ניילון קשורות.

← החדר, השירותים והמקלחת, כלים וכביסה, הכל מתנהל באופן נפרד לחלוטין משאר בני הבית.

← חשוב שהחדר בו שוהה המבודד יהיה מאוורר.

← אוכל יוגש בפתח הדלת, והכלים יאספו על ידי שאר בני הבית בעזרת כפפות וישטפו היטב במים וסבון.

לרשותך בכל צורך: מוקד המועצה *8669, או האגף לשירותים חברתיים 04-6816427

במקום להאשים, רואים את האנשים

הידיעה שמישהו בסביבתנו חלה בקורונה יכולה להיות מלחיזה, מכחיזה ואף לא נעימה. אך אם כשאננו שולטים בנסיבות אנו יכולים לשלוט בתאובות שלנו.

עומדות לפנינו לפחות שתי אפשרויות

1 להאשים

כאשר קורים דברים רעים, אנשים נוטים להאשים את הגורם למצב. במקרה זה נאשים את החולים בכך שלא הקפידו על הכללים ונדבקו. דעו כי האדם החולה אינו סובל רק מתסמיני המחלה, אלא גם חושש שהפיץ את המחלה. ההתמודדות עם האשמות מבחוח, מעצימה את המצוקה הנפשית של החולה.

התנהלויות מאשימות שצריך להימנע מהן:

העברת ביקורת שלא בפניהם, ביוש ברשתות החברתיות, כעס, הימנעות מהגשת עזרה, או שמירה על ריחוק לאחר ההחלמה.

מה כן אפשר לעשות?

בהתאם להנחיות וכללי הזהירות:

- ← **גלו התעניינות** (פתק בדלת, הודעת טקסט, יכולים לשמח).
- ← **הציעו סיוע** (קניות, בישולים, טיול עם הכלב).
- ← **כשהנושא יעלה לשיחה, שימרו על כבוד החולים ופרטיותם** והדגישו את חשיבות השמירה על ההנחיות.

**ושנשיך להיות ערבים
כה לכה בהריאות ובחולי**

2 להבין

אף אחד לא רוצה, בוודאי לא בוחר להיות חולה. כולנו מתמודדים עם נגיף שיכול לפגוע בכל אחד ואחת.

כרו:

בצד הטיפול הרפואי והריחוק הפיזי שנדרש מהחולים, תמיכה חברתית ונפשית ידועה כמסייעת בתהליך ההחלמה.

לרשותך בכל צורך: מוקד המועצה *8669, או האגף לשירותים חברתיים 04-6816427

משולחן העורכת שושנה שרקי

השנה יותר מתמיד אני חשה, שגדלנו מאוד. הרחבנו את הבית בעוד הרבה תושבים, חברים וילדים. כשאני עוברת על המדרכה, במרכולית, בברכה, באירועי חג... אני/ אנחנו כבר לא מכירים את רוב החברים כאן.

באופן כללי - כמו שנאמר 'קם לנו דור שלא ידע את יוסף'.

זה המקום בו יש להזכיר ולזכור, מאיין באנו, להכיר - להם החדשים - אותנו, להזכיר גם לנו מאיין באנו, ולילדים שלנו, על הילדות שהיתה להם כאן פעם.

את חג המשק אנחנו חוגגים תמיד, דרך הסיפורים, דרך החלוציות, דרך המשלט במנסורה, העליה לקרקע. דרך כיבוש הקרקע עם האדמה הסלעית העקשנית הזאת. עם אבני הבזלת השחורות והלוהטות שבה. והרצון של 'אף על פי כן' להתיישב בארץ הזאת ולהקים בה בית.

זה הוא כור מחצבתם של כל אלה ששיתפו עימנו את סיפוריהם לאורך שלושת גיליונות החג של דברי הכפר. מהיום הראשון של ההתיישבות עד ליום המסיבה שלא היתה.

היו שם וישנם סיפורים שעדיין לא שמענו.

חג המשק הוא חג לזכר יציאת מצרים של הוותיקים שבינינו, הוא חג העצמאות של המקום הזה, ויש לספר בו לזכור ולהזכיר בבחינת 'והגדת לבנך למען יאריכון ימיו' לא פחות מאשר בשאר חגי ישראל. נוף מולדתנו.

אני מרגישה שהשנה, חגגנו את חג המשק במלוא הכוח. ברוחנו וברוח הזמן, ניצחנו גם את הקורונה ובגדול.

חג המשק לא יכול להיות סתם עוד חג, עם 'מתנפחים לילדים הקטנים, אבטיח ועוגות.

לשנה הבאה אפשר להוציא ספר בו יסופר על כל אלה שכבר אינם איתנו. ספר ובו יוקדש כ- 2 עמודים לזכר כל חבר מדור המייסדים.

שנזכה לראות עוד הרבה בנים שלנו חוזרים הביתה, ועוד צעירים שרק רוצים לבנות ולהיבנות כאן בינינו, בתוך יחד עם הקהילה הזאת שלנו. אמן.

בברכת ימים טובים, שמחים ובראים לכולנו.

